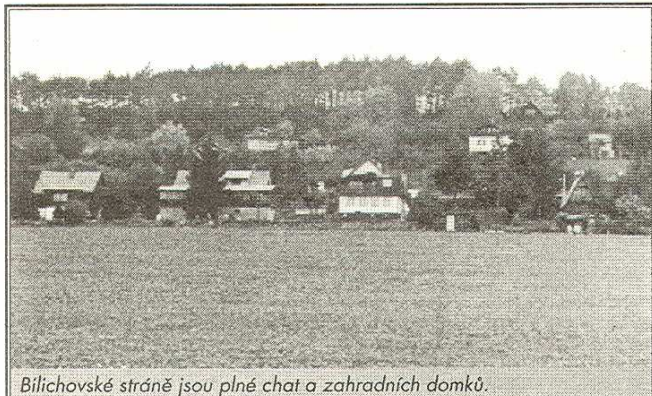

BILICHOV

PUTUJEME PO VESNICÍCH NAD SLOKAMI JEJICH HYMNY

Že v Bilichově, v obci nalézající se v půvabné krajině lesů, vod a strání, žijí dobří, „placy“ dřív než kohout první zakokrhá. Kousky pěkné plně pravých hřibů, podborováků

Bilichovské stráně jsou plné chat a zahradních domků.

veselí lidé, kteří mají svoji vesničku rádi, toho dokladem je i jejich zpěvná hymna. Má název Bilichovské stráně a my teď jednotlivé její sloky se starostou obce, ing. Josefem Kučerou, rozebíráme:

„Bilichovské stráně jsou nad vesničkou, tam jsem chodil se svou holčičkou. Když jsme tam chodili, byli jsme mladí, libali jsme se moc, měli se rádi.“

Bilichovské stráně jsou zvláště nyní, na podzim, krásné. A což teprve lesy kolem. Září všemi barvami. Bilichovské stráně jsou také plné pěkných chat a zahradních domků. Je jich víc než popisných čísel v samotné obci. Ve vesnici je 85 čísel popisných, chat a zahradních domků na 200. V obci žije 133 občanů, ale chalupářů a chatařů tam v letní sezóně pobývá až 500. Podle pana starosty se chovají povětšinou slušně.

„Bilichovské lesy samé podhoubí, tam jsem se svou milou chodil na houby. Houby jsme nenašli, jenom palouček, tam jsme se mazlili, až byl z toho klouček...“

Když je namoknuto, teplo a měsíc v úplňku, jsou bilichovské lesy houbařským rájem. Toho dne stála nahoře na rovinách, u myslivny v Zámečku, téměř dvacítko osobních automobilů, houbařů. To už ale z lesa vycházeli místní „domorodci“, kteří vyrazili na své

a křemenáčů. Komu dnes vlastně zdejší lesy patří? Převážně Lesům české republiky, ale „Smradovnu“ (proč tak ošklivé jméno, když i tam les voní?), jejich 400 hektarů, vlastní pan Suchý.

Autor hymny připomíná, že místo hub našli palouček a byl z toho klouček... Asi se tehdy bilichovští opravdu více mazlili, protože až letos, po sedmiletém půstu (!) konečně do vsi přinesl čap dvě mimina. Sláva Bohu na nebesích! Kája Papík a Eliška Pěchoučková jsou nejmladšími občany obce.

„Bilichovský rybník je nad lučinou, jezdí k němu hodně lidí na dovolenou, by neměli žízeň, něco pojedli, o to se staral Pepík Nejedlý.“

U zmíněného rybníka bylo opravdu báječné koupání. Byl upraven i pro koupání malých capartů. Teď jsme ale v Bilichově slyšeli stížnost, že rybník je ve špatném stavu. Obhospodařuje ho soukromá rybářská společnost, která by z něj chtěla jen tahat ryby, ale neopraví ani stavidlo. Voda utíká, takže i ty ryby mají vody málo. Starosta nás uklidňuje: v lese jsou ještě tři další rybníky. Patří jinému majiteli, všechny budou opraveny a vyčištěny. V tom druhém, který má písčité dno, bude i příjemné koupání. Přesto si myslíme, že by soukromá společnost měla věnovat větší péči svému rybníku.

„Bilichovský kopec plný chatiček, co se tu zpívalo trampských písniček, už se moc nezpívá, není tak živo, chataři jdou radši do vsi na pivo.“

Nutno dodat, že na dobrý žlutavý mok, mají kam jít. V obci jsou dvě hospody, v jedné se čepuje pivo lounské, ve druhé krušovické. Mohou si tedy vybrat. Jsou zde i dva obchody s potravinami. (V prodejně U křížku nám paní Martinovská laskavě zapůjčila Bilichovský občasník, plný novinek ze života obce a báječných kuchařských receptů.) Kdyby ale občan snad chtěl koupit něco zvlášť extra, musí do Slaného svým autem, protože, autobusy ČSAD sem jezdí sporadicky. V sobotu a neděli vůbec. Přitom dříve ze Slaného a zpět denně jezdilo pět autobusů. Dnes ve všední den jede ze Slaného poslední v 16,30 hodin. Nedostatečná dopravní obslužnost způsobuje těm, kteří dojíždějí za zaměstnáním značné potíže. Přitom obec přispívá ČSAD Slaný ročně částkou 25 tisíc korun.

„Bilichovská luka plná kytíček, co tam už padlo hubiček,

pro to vysvětlení: „Bilichovský fotbal má tradici. Většina jeho funkcionářů je ale ze Zichovce a protože tam je i hřiště, chtějí hrát na něm. Začali ale s jeho rekonstrukcí a protože u nás je hřiště, na kterém už se mělo hrát dávnou, jen se trochu upravilo a Zichovec si ho vypůjčil. Jsem však toho názoru, že by nebylo na škodu, kdybychom si v Bilichově založili vlastní mužstvo.“

„Pod Bilichovem je hřbitůvek malý, tam se bilichovští jednou setkají.“

Kolik lidí tu spí, nikdo nepoví, sem mě pochovají k mému tátovi.

Smutek ale Bilichovu nesluší. Není třeba plakat v tak pěkné obci, obklopené překrásnou přírodou, kde se pořád něco děje. Neustále se mění k lepšímu. Mnohé domky svítí novotou svých kabátů. Plno užitečné práce se zde udělo. Bilichovští opravují komunikace, v budově obecního úřadu vybudovali sociální zařízení pro dva byty, na dětském hřišti položili betonovou podlahu. Vysázeli novou zeleň, starají se o ni. Opravili kapličku na návsi, přispěli na opravu další, jež stojí při

Prodejna potravin paní Martinovské U křížku slouží jak místním občanům, tak chalupářům.

luka už tady nejsou, hřiště místo nich je, mužstvo ale tady fotbal stejně nehraje.“

To už není pravda. Kopaná se tady provozuje a právě na zmíněných lukách. Je ale paradoxem, že klub, který zde „válí“ se nyní jmenuje SK Zichovec. Předtím to byl SK Bilichov a ten hrál v Zichovci. Pan starosta má

silnici mezi Bilichovem a Zichovcem (část peněz přidal a paní Purkytová, občanka Slaného, mající na Bilichově chatu). To je jen pár příkladů. Spousta úkolů je čeká, nutně potřebují například nové elektrické vedení.

Dobře vědí v jak krásné a zdravé krajině žijí. Kdysi zde mělo být dokonce sanatorium pro nemocné děti. Vůbec by se nebránili přílivu sponzorů, kteří by chtěli do obce investovat, přeměnit ji ve vyletlné, rekreační středisko. Možná k tomu jednou dojde. O jedné z atrakcí, jež by sem lidi přitahovaly, již víme. Mohl by to být kat Mydlář, který údajně v Bilichově, v Gothardském údolí, pobýval...

Hodně štěstí, ty hezká vesničko v klinu lesů!

Zdeněk Turdek

ZVĚDAVOST SE NEVYPLÁČÍ

POUČTE SVÉ DĚTI, ABY SE NEDOTÝKALY NALEZENÝCH INJEKČNÍCH STRÍKAČEK

V posledních dvou letech přibývá v České republice případů poranění dětí o náhodně

a podle výsledků vyšetření je rozhodnuto o případném očkování a následných kontro-

lů již sedm takových poranění. V parčíku v ulici 5. května v Kladně se poranil osmiletý chla-